

Апелянта (позивача): Олійника Дмитра Вячеславовича,
ідентифікаційний код _____,

_____ ,
засіб зв'язку –тел./факс: _____,

у справі № 761/23166/17 (суддя Чобіток А. О.),

ПОЯСНЕННЯ.

Доводи відповідача КМДА щодо порушення підсудності є юридично неспроможними: той факт, що відповідач вважає завдання шкоди незаконними нормативно-правовими актами управлінською функцією -не є свідченням порушення правил підсудності чи юрисдикції.

Якщо виходити з дивної логіки відповідача КМДА про перебіг позовної давності, то згідно ст. 264 ЦК позовна давність переривалася заявленими у 2007 і 2010 роках вимогами до КМДА про визнання незаконними і нечинними з моменту прийняття розпоряджень (справи №№ 2а-118/11, 761/8760/14 та інші), які є частиною вимоги за ст. 393 ЦК; окрім цього у 2015 р. цивільним позовом про перерахунок, заявленого до інших боржників, які застосовували незаконні розпорядження КМДА (справа № 757/31606/15-ц). Натомість, право на позовну вимогу про стягнення шкоди, завдану незаконними правовими актами за змістом ст. 393 ЦК виникає лише після визнання цих актів незаконними (а не до цього), та лише у випадку неможливості відновити попереднє становище.

Своєю постановою від 04.06.2018 р. у справі № 760/12445/15-ц (висновки якої мають бути враховані згідно ч. 4 ст. 263 ЦПК) Верховний Суд погодився з судовими рішеннями нижчестоящих інстанцій, що право позивача на звернення до суду з даним позовом могло бути реалізовано лише після набрання чинності судових рішень, якими були визнані недійсними та незаконними розпорядження про затвердження тарифів по утриманню будинків та прибудинкових територій, житлово-комунальних послуг. Позов у цій справі вчинено 29.06.2017 р., тобто у межах позовної давності –після набрання законною силою судових рішень адміністративних судів в 2014-2015 рр. Із того часу позовна давність переривалася також вчиненням позову про перерахунок за житлово-комунальні послуги, в якому мені було відмовлено.

Відповідач КМДА й дотепер вважає чинними встановлені ним упродовж періоду завдання шкоди з 01.12.2006 р. по 30.06.2014 р. тарифи, отже в цій частині його аргументи фактично зведено до незгоди з судовими рішеннями адміністративних судів про незаконність і нечинність його розпоряджень з моменту прийняття. Відповідач, переконаний у чинності нормативно-правових актів, у той час як за висновками постанов Верховного Суду України від 28.11.2011 р. № 21-246а11 (у справі № 2а-404/07 (761/8760/14)), від 02.12.2014 р. № 21-470а14 (у справі № 2а-1888/10), від 24.11.2015 р. № 21-2808а15 (у справі № 2а-7498/12/2670) вони вважаються такими, що не набрали чинності, і не можуть бути застосовані.

Відзив одержав лише від ПАТ «Київенерго». З цього відзиву випливає визнання застосування у спірний період саме актів КМДА, а не національних комісій (зокрема постанови від 30.09.2011 р. № 116), про які вказує суд в оскаржуваному рішенні. Нарахування ЖБК «Металіст» (колективному споживачу послуг) за теплову енергію ПАТ «Київенерго» здійснювало також на підставі незаконних/нечинних розпоряджень КМДА.

Додаткових пояснень у цій справі не маю, розглядати апеляційну скаргу прошу у мою відсутність.

20 листопада 2018 р.

/Апелянт Олійник Д. В./